

متن پرسش

سلام علیکم. حضرت استاد من کارمند هستم، کارهایی را بر عهده دارم و بنده انجام وظیفه می کنم گاهی نیازی نیست مافوق در جریان روند کارها قرار گیرد اما از یک سو اگر دائما گزارش ندهیم و دم چشمش نباشیم حمل بر کار نکردن و بی کفایتی می شود(حداقل در سازمان ما چنین است) و لاجرم در زمان تعدیل نیرو و ... اولین کسانی خواهی بود که حذف می شوی استاد سوال من این است که اینکه من به خاطر پرهیز از این موضوع ارائه گزارش دهم مصداق این امر نیست که غیر خدا را در امور موثر دانسته ام؟ چون دائما در چنین شرایطی احساس بدی دارم و فکر میکنم کدام خلوص نیت؟ کدام کار برای خدا انجام دادن؟! اما از سویی آنچه دلگرم می کند استناد به روایات معصومین است که فرضا می فرمایند "...با امرا با حذر رفتار کنید ... " (بهرحال این مافوقها در سازمان امیر هستند) و یا جملاتی شبیه اینکه: با منافق مدارا کنید(چون مافوقهای سازمان ما بعضا نماد نفاق و دورویی هستند). استاد تکلیف من چیست؟ چگونه یک کارمند می تواند خلوص نیت داشته باشد و برای خدا کار کند؟ آیا صرف اینکه هدف کسب روزی حلال باشد خلوص نیت است؟ لطفا مرا راهنمایی کنید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام شما در این امری که می فرمایید وظیفه ای دارید که فعالیت های خود را به مافوق خود گزارش دهید که او بداند امور چگونه جلو می رود و بر آن اساس برنامه ریزی کند. موفق باشید